03/03/2025

Σερρών Θεολόγος: «Η μετάνοια μας ανοίγει τον ουρανό και μας εισάγει στον Παράδεισο»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Την «Κυριακή της Τυρινής», 2 Μαρτίου 2025, το απόγευμα, τελέσθηκε, με Αρχιερατική χοροστασία και εποικοδομητική ομιλία του Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγου, στον ιερό Μητροπολιτικό Ναό Παμμ. Ταξιαρχών Σερρών, ο Α' Κατανυκτικός Εσπερινός της αγίας και μεγάλης Τεσσαρακοστής, με τους ωραιότατους ύμνους περί νηστείας, μετανοίας, ταπεινοφροσύνης και συγχωρητικότητος, που καλλιεργούν στην ψυχή των ευλαβών χριστιανών το αγωνιστικό φρόνημα και την αγάπη προς τον Νυμφίο Χριστό.

Νωρίς το απόγευμα, είχαν τοποθετηθεί στο κέντρο του ιερού Μητροπολιτικού Ναού, η θαυματουργός βυζαντινή εικόνα του Κυρίου Παντοκράτορος, προερχομένη

από το χωρίο των Στεφανινών της εκκλησιαστικής επαρχίας των Σερρών και χαριτόβρυτα αποτμήματα ιερών λειψάνων, προς προσκύνηση και πνευματική ενίσχυση του μεγάλου πλήθους πιστών, που είχε κυριολεκτικώς κατακλύσει τον Μητροπολιτικό Ναό των Σερρών.

Στην εμπνευσμένη, από τον λόγο του Αγ. Ιωάννου του Χρυσοστόμου: «Ἐτρώθημεν τῇ ἁμαρτίᾳ· ἰαθῶμεν τῇ μετανοίᾳ· διά τῆς ἁμαρτίας ὁ διάβολος ἔτρωσε· διά τῆς μετανοίας ὁ Χριστός ἐθεράπευσεν», λίαν διδακτική ομιλία του, ο Σεβ. Ποιμενάρχης της των Σερρών και Νιγρίτης Εκκλησίας κ. Θεολόγος, ανέφερε μεταξύ άλλων και τα εξής:

«Η αγάπη και το πλούσιον έλεος του Θεού οδήγησε και πάλιν εφέτος τα βήματά μας στην πιο κατανυκτική και ψυχοτρόφο περίοδο ολοκλήρου του εκκλησιαστικού έτους, την αγία και μεγάλη Τεσσαρακοστή. Για την αγία ορθόδοξο Εκκλησία μας η μεγάλη Τεσσαρακοστή αποτελεί την ακένωτη πηγή, που διαποτίζει με τα ζωηφόρα νάματά της ολόκληρη την πνευματική μας ζωή και ευσέβεια. Ο κύριος σκοπός της μεγάλης Τεσσαρακοστής είναι η, διά της μετανοίας, της θερμής προσευχής, της θεαρέστου νηστείας, της φιλανθρώπου ελεημοσύνης, της αγίας ταπεινοφροσύνης, της μυσταγωγικής λειτουργικής μας ζωής, της καλλιεργείας των θεοειδών αρετών, πνευματική μας προετοιμασία, ώστε να υποδεχθούμε, ‘’ψυχαῖς καθαραῖς καί ἀρρυπώτοις χείλεσι’’, τον προς το εκούσιον Πάθος ερχόμενον γλυκύτατο Νυμφίο των ψυχών μας, τον Κύριόν μας Ιησούν Χριστόν, να βιώσουμε φωτιστικώς τα Άχραντα και κοσμοσωτήρια Πάθη Του και να κοινωνήσουμε σωστικώς την ζωή,

την ελπίδα και τη θεία ευφροσύνη, που χαρίζει η ένδοξη Ανάστασή Του. Η Εκκλησία μας, με την ωραία ευχή της ιεράς ακολουθίας της Προηγιασμένης θείας λειτουργίας, μας εισάγει στο κατανυκτικό κλίμα της αγίας αυτής περιόδου και μας διδάσκει φιλοστόργως ότι ως τέκνα της χάριτος και της ευλογίας οφείλουμε να δοξάζουμε τον Άγιο Τριαδικό Θεό, που μας αξιώνει να εισέλθουμε στην πάνσεπτη περίοδο της αγίας και μεγάλης Τεσσαρακοστής ‘’πρός καθαρισμόν ψυχῶν καί σωμάτων, πρός ἐγκράτειαν παθῶν, πρός ἐλπίδα ἀναστάσεως’’.

Η χριστιανική μας ζωή και ο διά της μετανοίας πνευματικός μας αγώνας έχουν υψηλό νόημα και άγιο στόχο. Ύψιστος σκοπός της ζωής μας είναι η θεοκοινωνία, η κατά χάριν δηλαδή ένωσή μας με τον Θεό. Τούτο επιτυγχάνεται αφού πρώτα καθαρίσουμε ψυχή και σώμα από τους εφάμαρτους ρύπους με την μετάνοια και με τα θεραπευτικά εκείνα μέσα, που η Εκκλησία μας, ως η ταμειούχος της θείας χάριτος, διαθέτει. Σ’ αυτήν την επίπονη, αλλά λυτρωτική προσπάθεια, που αφορά σ’ ολόκληρη την ζωή μας, η μετάνοια, ως ο νέος νους, ως ‘’θυγατέρα ἐλπίδος καί ἄρνησις ἀπελπισίας’’ (Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος), έχει κυρίαρχη θέση. Μετάνοια σημαίνει συνολική αλλαγή του νου, όχι μία στιγμιαία λύπη για τα λάθη του παρελθόντος, αλλά μία θεμελιώδης μεταμόρφωσις της οράσεώς μας, ένας νέος τρόπος να βλέπουμε τον εαυτό μας, τους συνανθρώπους και τον Θεόν. Μετάνοια σημαίνει πως δεν κοιτάζω προς τα κάτω στις δικές μου ελλείψεις, αλλά προς τα επάνω, στην αγάπη του Θεού. Μετάνοια είναι η μεταστροφή και επανατοποθέτηση του κέντρου της ζωής μας στην Αγία Τριάδα.

Ατελής και ασθενής από μόνη της η ανθρωπίνη φύση εύκολα δελεάζεται και παρασύρεται από τα θέλγητρα της αμαρτίας. Επειδή δε κατά τον λόγο της Αγίας Γραφής κανένας δεν είναι καθαρός από τον ρύπο της αμαρτίας, γι’ αυτό και κάθε ημέρα της ζωής μας οφείλουμε να αγωνιζόμεθα διά της μετανοίας για την πνευματική μας αναζωογόνηση, σταθεροποίηση και ευτονία. Η αμαρτία συνιστά αποστασία από το θέλημα του Θεού. Ένα θέλημα βαθιά φιλάνθρωπο και σωτήριο. Η θεραπεία της αμαρτίας και των συνεπειών της πραγματοποιείται διά της παντοδυνάμου χάριτος του Θεού, που ενυπάρχει στην φύσιν και στην ταυτότητα της αγίας Εκκλησίας μας. Αυτό είναι το έργον της Εκκλησίας. Η θεραπεία των συνεπειών της αμαρτίας και η αποκατάστασις του ανθρώπου στην περιωπή και την λαμπρότητα της χριστοζωής. Ο ποτέ άσωτος υιός διά της μετανοίας έρχεται ‘’εἰς ἑαυτον’’ και επιστρέφει στον φυσικόν του χώρον, στον οίκο του Πατέρα Του, σεσωσμένος και θεραπευμένος. Η Εκκλησία μας, ο πνευματικός μας Οίκος, διδάσκει ότι διά της ακτίστου θείας χάριτος παρέχεται η άφεσις των αμαρτιών και διά του πνευματικού μας αγώνος εξασφαλίζεται η πνευματική μας πρόοδος και η σταθεροποίησις στην αγιότητα.

Στο πνευματικό στάδιο των αρετών, που ανοίγει από σήμερα με την τέλεση του πρώτου Κατανυκτικού Εσπερινού, η αγία Μητέρα και πνευματική μας τροφός, Ορθόδοξος Εκκλησία, καλεί όλους μας να εισέλθουμε με χαρά, αγωνιστικό φρόνημα, φιλότιμη διάθεση, ελεύθερη επιλογή, αισιοδοξία και αποφασιστικότητα για να εργασθούμε τα έργα του φωτός. Σ’ αυτήν την σωτήρια πορεία προς συνάντησιν του Κυρίου μας η μετάνοια, ως σωτήρια επιλογή ζωής, ελευθερίας και εν Χριστώ ελπίδος, αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθον της προσπάθείας μας, που ευοδούται, αυξάνει και καρποφορεί χάρις στην φιλανθρωπία του Θεού. Αληθώς, έχομεν φιλάνθρωπον Θεόν και Πατέρα, που αναμένει πάντοτε την επιστροφήν ‘’τοῦ ἀσώτου υἱοῦ’’. Έχομεν έμπειρον και φιλόστοργον Ποιμένα, που εξήλθεν στους κρημνούς της ανθρωπίνης ζωής σε αναζήτησιν του πλανηθέντος προβάτου. Έχομεν παντοδύναμον Κύριον, που ήλθεν στον κόσμον ‘’ἵνα λύσῃ τά ἔργα τοῦ διαβόλου’’ (Α’ Ιωάννου 3,8). ‘’Ἄν ἔχεις ἁμαρτίες, καί ποιός ἄραγε δέν ἔχει; λέγει το Γεροντικόν, νά μήν ἀπελπιστεῖς! Καί ἄν κάθε μέρα ἁμαρτάνεις, νά μετανοεῖς καθημερινά. Γιατί ἡ μετάνοια εἶναι τό φάρμακο κατά τῶν ἁμαρτημάτων, εἶναι ἡ πρός τόν Θεόν παρρησία, εἶναι ὅπλο κατά τοῦ διαβόλου, εἶναι ἡ ἐλπίδα τῆς σωτηρίας, εἶναι ἡ ἀναίρεση τῆς ἀπόγνωσης. Ἡ μετάνοια μᾶς ἀνοίγει τόν οὐρανό καί μᾶς εἰσάγει στόν Παράδεισο’’.

Είθε, ο φιλάνθρωπος Κύριος και φιλόστοργος Δεσπότης της ζωής μας, με τις ακοίμητες πρεσβείες της Παναγίας Μητέρας Του και ακαταισχύντου Σκέπης όλων των ανθρώπων και με τις μεσιτείες όλων των αγίων Του, να αξιώσει όλους μας κατ’ αυτήν την αγίαν Τεσσαρακοστήν ‘’τόν ἀγῶνα τόν καλόν ἀγωνίσασθαι, τόν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τήν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τάς κεφαλάς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλᾶσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι καί ἀκατακρίτως φθᾶσαι προσκυνῆσαι καί τήν ἁγίαν Ἀνάστασιν’’. Γένοιτο. Ευλογημένη και σωτήρια μεγάλη Τεσσαρακοστή!».

Στο τέλος, αναπέμφθηκε από τον Σεβ. κ. Θεολόγο, η συγχωρητική ευχή και πραγματοποιήθηκε, κατά το ιερό έθος, ο ασπασμός της συγχωρήσεως, πριν την είσοδο στην αγία και μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Ο ΑΓΙΟΣ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ

